

KAKO SE STVARALA MUJEJSKA DOKUMENTACIJA TIFLOLOŠKOG MUZEJA

NINA SIVEC □ Tifloški muzej, Zagreb

Začeci. Od svog osnutka 1950-ih godina Tifloški muzej je skupljao i dokumentirao tiflopedagošku građu, nastavivši tradiciju prikupljanja i dokumentiranja koju je započeo tiflopedagog Vinko Bek u 19. stoljeću. Iako takvo "dokumentiranje" ne bi moglo u potpunosti zadovoljiti načela današnjeg dokumentiranja, ono daje određeni uvid u zbirke i upravljanje zbirkama te oslikava društvene prilike vremena u kojem je nastajalo. To je ujedno i jedna od njegovih najvećih vrijednosti. S obzirom na to da mujejske zadaće zaštite, prikupljanja, proučavanja i komuniciranja čine srž djelovanja svakog muzeja, mujejski predmet kao pokretač svih aktivnosti time dobiva kulturnu, sociološku i povijesnu vrijednost baštine. Upravo mujejskom dokumentacijom mujejski predmet postaje izvor spoznaja i razumijevanja i svega nevidljivoga što predmet emitira i što ga čini jedinstvenim. Naime, bilježenjem, tj. dokumentiranjem svih dostupnih informacija dobivamo cijelovitiju sliku ne samo o predmetu već i spoznaju o tome što nas je odredilo i oblikovalo.¹

Pregled nastajanja dokumentacije. Rana izješća o izvršenju plana rada, vođena od 1953. godine nadalje, svjedoče o sustavnom i iscrpnom radu oživotvorenja Tifloškog muzeja te o volonterskom radu, osobito prof. dr. Franje Tonkoviću i njegove supruge i suradnice Danice Tonković. Već dvije godine nakon osnutka, Muzej zapošljava prvog kustosa, Arkadija Rudomina, koji nastavlja započeti rad na ustroju Muzeja te svojom aktivnošću i stručnošću vodi Muzej. Surađuje s Društvom muzeologa, mujeološkim časopisima, pojedinim muzejima i mujejskim djelatnicima u Zagrebu, koji mu pružaju stručnu pomoć. Prvim Pravilnikom o radu Tifloškog muzeja Saveza slijepih Jugoslavije iz 1954. godine precizno su određene zadaće Muzeja koje, čitane danas, više određuju politiku skupljanja predmeta, što također ima određenu težinu i vrijednost. Dokumentacija i dokumentiranje u Muzeju još ne čine organizirani proces bilježenja informacija, već su rezultat administrativne stihije i određene inercije lišene nekih danas poznatih načela. Stoga, dokumentacija i aktivnosti proizašle iz tog vremena svjedoče o entuzijazmu ljudi koji su stvarali Muzej i koji su nedostatak iskustva kompenzirali zdravim

razumom, uzimajući u obzir specifičnosti područja kojim se Muzej bavi.

Iako je značajan dio te dokumentacije zbog dotrajalosti i oštećenosti neprepoznatljiv, Muzej posjeduje neke od prvih dokumentacijskih knjiga (koje su po svojoj prirodi bile najbliže današnjoj tzv. primarnoj dokumentaciji), a to su *Inventar predmeta*, *Knjiga prinova na Braillu*, *Knjiga inventara (pokloni)*, *Knjiga inventara- mujejski predmeti*, *Inventarska knjiga prinova u knjižnici*, *Inventar knjiga na videćem*, *Knjige utisaka - 14 kom.*, *Pregled značajnih datuma u radu Muzeja te Zapisnici sjednica Upravnog odbora*.

Do 1955. godine ne postoji dokumentacija koja bi proizašla iz istraživalačkog rada jer je planom rada Tifloškog muzeja bilo predviđeno samo skupljanje grada.²

Tek je 1962. godine Savjet za kulturu NR Hrvatske propisao Uputstva o načinu vođenja knjiga mujejske građe i kartoteka u muzejima i mujejskim zbirkama.³

Kao i većina muzeja i galerija SR Hrvatske, i Tifloški je muzej vodio dokumentaciju prema spomenutim uputama.

Slijedeći razvoj mujeoloških zadaća, dokumentacija Tifloškog muzeja o predmetima i zbirnom fondu obogaćivala se, uobličavala i prilagođivala potrebama. Nakon završene revizije mujejske dokumentacije 2003. godine, utvrđeno je sljedeće stanje.

Knjiga ulaska služila je za evidenciju sve mujejske i knjižnične građe koja je ulazila u Muzej, bilo da je riječ o pohrani, darovima, posudbi, ekspertizama i sl. Vodila se prema sustavu tekućih brojeva te se popunjivala ručno. Za razdoblje do 1981. ne postoji jedinstvena knjiga kojom bi se dosljedno evidentirala građa što je ulazila u Muzej. Knjiga ulaska vodila se od 15. veljače 1981. do 22. travnja 2003. godine.

Sadržavala je ove stavke: redni broj upisa, ime predmeta, kom. (jedinična mjeru), datum ulaska građe, izvor dobivanja građe, način nabave, osoba koja je preuzela, inventarni broj iz knjige inventara i napomena.

Inventarna knjiga mujejskih predmeta knjiga je u koju su se upisivali predmeti što su trajno ušli u Muzej. Tifloški muzej raspolagao je s tri inventarne knjige Zbirke

¹ Maroević, Ivo, *Uvod u muzeologiju*. Zagreb: Zavod za informacijske studije, 1993., str. 190-193.

² Tonković, Danica. Izvještaj o radu Tifloškog muzeja 1955. godine, Tifloški muzej Saveza slijepih Jugoslavije u Zagrebu, 1955.

³ Dokumentacija i klasifikacija mujejskih i galerijskih predmeta.// Muzeologija 25, 1987., str. 7.

Redni broj	Opis	Broj komade u knjizi	Redni broj	Opis	Broj komade u knjizi
1292	Koviranje - - - ?		1317	Pronikni zbor Zavoda za djelije za mlade učenika i privreda, Zagreb, Radnička ulica 10, nastavnik Josip Matković	
1293	Slijepi telefonistkinja bez rukava		1318	Hor slijepih u Zagrebu, nastavnik Josip Matković	
1294	Rad u industriji (međunarodno)		1319	Tamburaški orkestar i orkeš, Stari grad u Hlici	
1295	Palačanje u tornici "Jajce Krš"		1320	Slijepi slijepi učenici, rad za odgoj djece, Radnička c. 10b, 1958.	
1296	Reganje dora - rad na stolarskoj klinici, Šibenik		1321	Slijepi slijepica u nar. radnici, Zagreb 1959. L. 6.	
1297	Rad na razložju		1322	Retičarske raspiske, Zagreb, "Vinko Belk" - 1955. g.	
1298	Jože Šop, Elektrovoz, "Jubilane" ne učestvuje		1323	Projekat kasarličica, Zagreb u Slogi, Sloplje,	
1299	Ručna šetnica, mletnike radnica, Bačka Palanka		1324	Nastavna primjeri, Zagreb na Radnici c. Z. 20.	
1300	Ladislav Slanec, Janko Španjet, Novi Sad		1325	Slijepi učenici slijepi knjiga, Nürnberg, 1958.	
1301	Olga Filipović, "Projekt", Sarajevo		1326	Slijepi učenici i god - 2. rad sa vještob. odraslih, Osijek	
1302	Rad na rekonstrukciji u "Palje Koncan"		1327	Slijepi učenici Krešimir Vesić, Varaždin, 1954. X	
1303	Slikar Đorđe Radić na gipsku matricu, Solin		1328	Slijepi klaviristi, Josip Kudinačić, Zagreb, 1957. X	
1304	Đorđe Šimić u Građevinarstvu 80 u izgradnji		1329	Članovi izv. odbora CV ŠSŽ načelnštva u Rascu 12547-58)	
1305	- "		1330	Sa vježbi za Rim (20-01-58)	
1306	- "		1331	Slijepi putovanje Zavoda u Rimu u svatu vlastitu - (1958)	
1307	- "		1332	" " " " "	
1308	- "		1333	Zavod za sljepih u Rimu - 1958.	
1309	Đorđe u izgradnji - Vrbnik, Žgb.		1334	Predavajući u Klubu slijepih uživo, Dr. Štefan Manger	
1310	- "		1335	" " "	
1311	Đorđe Šljepić - Vrbnik, Žgb (kraj)		1336	Pedagogične slijepice (za dora, opage, šibe, žice, vježba)	
1312	Đorđe Šljepić u Kruši, osnovan 1947. godine		1337	Tifločički muzej ŠSŽ u Zagrebu, 1959.	
1313	Gospodarica, Žborod za odgoj djece "Vinko Belk" ŠSŽ		1338	" " "	
1314	Predškolska vježba u igri, Škola hrvatskih		1339	" " "	
1315	Nastavne slijepice, Nürnberg		1340	" " "	
1316	Izložba u Zagrebu "Vinko Belk"		1341	" " "	

sl. 1. Inventarna knjiga zbirke fotografija
Tifloškog muzeja u Zagrebu

predmeta. Inventarna knjiga pratila je Zbirku muzejskih predmeta, koja se sastojala od šest podzbirk. U Zbirci predmeta čuvali su se predmeti kojima su se osobe s invaliditetom, osobito osobe oštećena vida, koristile u odgoju, obrazovanju, rehabilitaciji te u svakodnevnom životu. Svaka podzбирka u inventarnoj knjizi obilježavala se pripadajućom oznakom. Knjiga se vodila po sustavu tekućih brojeva te popunjavala ručno.

Kataloške kartice muzejskih predmeta sadržavale su kataloški opis predmeta iz Zbirke predmeta.

Činile su ih ove rubrike: inventarni broj, materijal i tehnika, naziv predmeta, autor, signatura, veličina i težina, broj komada, vrijeme, nalazište, mjesto izvedbe, mjesto upotrebe, kada i kako je dospio u muzej, nabavna cijena, kategorija vrijednosti, foto, dia, literatura, smještaj, bilješka, inventirao.

Na poledini kartice predviđeno je mjesto za fotografiju (kontakt-kopiju) veličine 6 x 6 cm.

Inventarni omoti služili su za odlaganje dokumenata vezanih za svaki pojedini predmet. Bili su razvrstani prema inventarnim brojevima predmeta što su ga pratili.

Inventarna knjiga arhivskog gradiva obuhvaćala je dokumente starije od 30 godina koji govore o povijesti brige za slijepce, o tiflopedagogiji, o institucijama slijepih i svemu što je pridonijelo razumijevanju slijepog čovjeka, njegovih potreba, života i rada. Svaki predmet Zbirke

arhivskog gradiva unosi se u knjigu inventara prema sustavu tekućih brojeva, u dvije inventarne knjige.

Kataloške kartice arhivskog gradiva pratile su inventarnu knjigu Zbirke arhivskog gradiva.

Inventarna knjiga knjižnične građe sadržavala je djelomično inventirani knjižni fond koji se nalazio u maloj, priručnoj stručnoj knjižnici.

Hemeroteku Tifloškog muzeja činila je zbirka originalnih članaka iz dnevnoga, tjednoga ili mjesecnog tiska koji su obradivali teme vezane za slijepce i slabovidne osobe. Isječci su se sustavno prikupljali od 1954. godine, u početku s područja cijele bivše Jugoslavije, a od 1991. s područja Republike Hrvatske. Od 1991. do 2002. godine nisu prikupljeni isječci za zbirku hemeroteke. Hemeroteka je vođena tako da su se potrebni podaci iz originalnih isječaka ručno upisivali u rubrike predmetne kataloške kartice, a potom su članci pohranjivani u plastične omote.

Radi dostupnosti podataka, lakšeg pretraživanja i uporabe, ta je zbirka klasificirana na ovaj način:

- kronološki (prema datumu objavljivanja članaka),
- prema mjestu objavljivanja (u bivšim jugoslavenskim republikama),
- prema temama.

Na taj je način inventirano 6 765 isječaka upisanih u kataloške kartice.

FOTOGRAFIJA: 1651	TIFLOLOŠKI MUZEJ - ZAGREB		
	Osnovna tema: Tifloološki muzej		
	Tema: Izložba "(P)osjetite taktilne Pod tema: Želimira "sneće"		
	Grad: Zagreb Godina: 1984.		
	Ocjena i primjedba:		
	Broj negativa: 1651		
	Broj vrećice:		
SADRŽAJ:			
Učesnici Centra Vinko Bok iz Zagreba rezgledavaju eksponat izložbe "(P)osjetite taktile Želimira Janeša".			
11. 1. 1984. Tifloološki muzej Jugoslavije Zagreb, Draškovićeva 80/II			
Slikao: D. Šifter	Darovač: _____	Otkupljeno: _____	Inventirao: D. Šifter

sl. 2. i 3. Inventarna kartica fototeka

Fototeka. Od 1953. do 1988. godine Tifloološki je muzej izdavao časopis "Socijalna misao". U njemu su obrađivane teme o životu i radu slijepih osoba i njihovoj organizaciji. Časopis je posjedovao fototeku koja nije sadržavala originalne fotografije, već preslike originala koji su pratili tekstove u časopisu. Takva se fototeka također vodila prema sustavu tekćih brojeva i upisivala u kartice predmeta. Kartica fototeke sadržavala je ove kategorije: osnovna tema, tema, podtema, grad, godina, ocjena i primjedba, broj negativa, broj vrećice, sadržaj, slikao, darovao, otkupljeno, inventirao. U gornjem lijevom kutu bilo je predviđeno mjesto za inventarni broj, a ispod toga mjesto za identifikacijsku fotografiju različitih dimenzija. Negativi su odlagani u vrećice na kojima je bio isписан pripadajući inventarni broj kao i na kartici.

S prestankom izlaženja časopisa "Socijalna misao" njegova je fototeka postala fototeka Tifloološkog muzeja. Njezino je vođenje preuzeo muzejski fotograf i vodi se na istim karticama. Fototeka se obogaćuje originalnim fotografijama koje se tematski izravno odnose na djelatnost Muzeja te fotografije muzejskih predmeta, povremenih izložbi, predavanja i radionica u Muzeju. Inventarna je kartica obogaćena standardiziranom kontakt-kopijom veličine 6 x 6 cm. Negativi su i dalje odlagani u vrećice na kojima je isписан pripadajući inventarni broj kao i na kartici, a spremani su u ladicu metalnog ormara.

Takav način vođenja muzejske dokumentacije odgovarao je vremenu u kojemu je dokumentacija nastajala i koja se stvarala i oblikovala tijekom 50-ak godina. Danas nam je ona dragocjeno svjedočanstvo prošlosti. Završetkom revizije te donošenjem novog *Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi*⁴ otvorila se mogućnost ustroja novoga dokumentacijskog sustava Tifloološkog muzeja.

Dokumentacija Tifloološkog muzeja prema Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi

Godina 2002. označava prekretnicu u radu Tifloološkog muzeja. Dolaskom nove uprave otvorene su i nove

mogućnosti muzeološkog razvoja. U skladu s načelima muzeologije i dokumentaristike razmišlja se o suvremenijem načinu vođenja muzejske dokumentacije s ciljem da se zbirni fond učini što dostupnijim, jednostavnijim i transparentnijim korisnicima. Istodobno, Ministarstvo kulture donosi novi *Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi*.⁵ Upravno je vijeće Tifloološkog muzeja usvojilo novi *Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada TM*.⁶ Nakon provedene revizije određeni su novi ciljevi i prioriteti Muzeja.

Napisana je Muzeološka koncepcija i koncepcija novog stalnog postava⁷ te je započeta realizacija novog stalnog postava.

Vodeći se načelima politike upravljanja Muzejom, odredili smo smjernice politike skupljanja muzejske građe, a time i standarde dokumentiranja. Definirali smo koji će predmeti ući u muzejski fond, kakva će biti popratna dokumentacija i kakav će biti slijed dokumentiranja.

Grada Tifloološkog muzeja

Grada Tifloološkog muzeja raspoređena je u četiri zbirke, sukladno spomenutom *Pravilniku o unutarnjem ustrojstvu TM-a*. To su:

- Zbirka predmeta
- Zbirka likovnih radova
- Zbirka fotografija
- Zbirka arhivskoga gradiva.

Tifloološki muzej posjeduje i Dokumentacijsku zbirku te malu stručnu knjižnicu.

Ustroj dokumentacije Tifloološkog muzeja

Neopterećeni starim i uhodanim načinom rada, a svjesni nužnosti promjena u načinu vođenja muzejske dokumentacije prihvatali smo navedeni *Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi* kao temelj i okosnicu te utvrdili smjernice za ustroj novoga dokumentacijskog sustava Tifloološkog muzeja. Za takav zahtjevan projekt nužno je bilo upoznati i strukturirati svu dostupnu postojeću dokumentaciju. Revizija muzejske dokumentacije olakšala je uvid u cijeli dokumentacijski fond. Zatečena muzejska dokumentacija fizički je razvrstana i klasificirana prema fondovima. S obzirom na brojčano stanje muzejske građe Tifloološkog muzeja, odlučeno je da se stari inventarni zapisu s kartica predmeta upisu u računalni program M++, a u

⁴ Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi. Narodne novine, br. 108/ 2002.

⁵ Ibid.

⁶ Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada Tifloološkog muzeja, interni materijal Tifloološkog muzeja, Zagreb, 2002.

⁷ Muzeološka koncepcija i koncepcija novog stalnog postava, interni materijal, Tifloološki muzej, Zagreb, 2004.

program hemeroteke unose se podaci od 1. siječnja 2003. godine.

Prihvaćajući CIDOC-ove smjernice i Pravilnik⁸ kojim su obuhvaćene podatkovne skupine, prije prijepisa starih inventarnih brojeva bilo je potrebno kontrolirati sadržaj i nazivlje. To je značilo definiranje pojmove koji će se upotrebjavati i uspostavljanje odnosa među njima, odnosno stvaranje internoga standardiziranog tezaurusa.⁹

Time smo olakšali uvid u fundus Muzeja i omogućili lakše pretraživanje u postojećim bazama podataka. Prijepisom smo zaštitiли građu učinivši je dostupnom i na digitalnom mediju, koji maksimalno štiti predmet i omogućuje neograničen broj kopija, koje ne gube na kvaliteti.

Sukladno *Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi*, Tifloški muzej vodi primarnu i sekundarnu dokumentaciju u računalnom programu M++, dok je tercijarna dokumentacija tek u nastajanju.

Primarna dokumentacija

Primarnu dokumentaciju čini inventarna knjiga muzejskih predmeta, katalog muzejskih predmeta, knjiga ulaska muzejskih predmeta, knjiga izlaska muzejskih predmeta, knjiga pohrane muzejskih predmeta te zapisnik o reviziji muzejske građe.

Računalni program M++ podrazumijeva jednu inventarnu knjigu za sve zbirke. U nju se upisuju svi predmeti koji trajno ulaze u Muzej.

Dok su stare kataloške kartice sadržavale kategorije koje se odnose na podatke vezane za inventarizaciju, s materijalnim opisom predmeta i njegova kretanja te fotografijom predmeta, novim Pravilnikom podaci su raspoređeni u nekoliko podskupina: skupinu podataka o identifikaciji, skupinu podataka o nastanku, nabavi i popratnim dokumentacijskim fondovima.

Radi što potpunijega inventarnog i kataloškog zapisa, bilo je potrebno digitalizirati cijelu građu. To je podrazumjevalo fotografiranje svih predmeta iz Zbirke predmeta digitalnim fotoaparatom. Fotografije su označivane inventarnim brojem predmeta, tako da je olakšano prebacivanje predmetne fotografije uz predmetni kataloški zapis. U tijeku je proces fotografiranja muzejskih predmeta.

U Zbirci fotografija dobivaju svoj inventarni broj, nakon čega slijedi digitalizacija i obrada. Zbirka fotografija digitalizira se tako da se svi dokumenti skeniraju u visokoj razlučivosti od 600 dpi i pohranjuju u TIF formatu, u originalnoj veličini. Za rad s fotografijama u M++, one se performiraju i pohranjuju u JPG formatu. U program M++ unose se podaci koji se odnose na tehničku i sadržajnu analizu fotografije.

Računalni program M++ omogućuje objedinjavanje dvaju zapisa, inventarnoga i kataloškog, što je mnogo ekonomičnije. Međutim, pri njihovu ispisu možemo se odlučiti za jednu od opcija - za ispis inventarne knjige ili kataloga muzejskih predmeta.

Ostala primarna dokumentacija, neka i prvi put u TM-u, također se vodi prema Pravilniku. Čine je knjige ulaska, izlaska i pohrane muzejskih predmeta, a vodi se prema sustavu tekućih brojeva te se popunjava ručno i u elektroničkom obliku.

Politikom skupljanja uvelike će se odrediti opseg i kvaliteta dokumentiranja. Poštujući načela dokumentiranja, dokumentacija koja prati istraživanja i kretanje muzejskih predmeta nudit će upotrebu dobivenih informacija na nekoliko razina. Određivanjem pravila i načina dokumentiranja omogućit će se ustroj takvoga dokumentacijskog sustava koji će biti transparentniji, a time i prihvatljiviji za korištenje.

Sekundarna dokumentacija

Unutar sekundarne dokumentacije, uz postojeću hemeroteku i fototeku, formirane su nove zbirke sekundarne dokumentacije i pripadajuća evidencija u računalnom programu M++.

Hemeroteku čine fotokopije članaka iz tiskovina koje se odnose na definirane vrste i strukture podataka koje za Tifloški muzej skuplja i proslijeđuje agencija Press Cut. Inventarnu knjigu hemeroteke u računalnom obliku čini baza podataka za identificiranje jedinica fonda koja sadržava kategorije podataka propisane navedenim Pravilnikom. U planu je skeniranje hemerotečnih članaka, čime bi se olakšala dostupnost i mogućnosti pretraživanja.

Fototeka Tifloškog muzeja jedan je od najstarijih popratnih dokumentacijskih fondova.

Od 2003. fototeka se vodi u računalnom programu sekundarne dokumentacije M++, a sadržava fotografije koje se odnose na popratne djelatnosti Muzeja, npr. izložbe i druga događanja.

Fototeka se vodi prema sustavu tekućih brojeva koji zajedno s oznakom fonda čine inventarni broj. U tijeku je prijenos zapisa sa starih kartica fototeke.

Evidencija o izložbama dio je popratne dokumentacije koja se vodi, iako nedosljedno, od samog osnutka Tifloškog muzeja. Vodila se na način da se u inventarnim omotima čuvala dokumentacija vezana za izložbe a obuhvaćala je uglavnom plakat, pozivnicu i, eventualno, katalog. Prema novom Pravilniku,¹⁰ dokumentaciju o izložbama, osim pozivnice, plakata i kataloga, čini scenarij i sinopsis. Evidencija o izložbama vodi se u računalnom programu sekundarne dokumentacije M++, a čine je svi Pravilnikom, propisani podaci koji identificiraju određenu jedinicu fonda.

Evidencija o pedagoškoj djelatnosti inventarna je knjiga koja objedinjuje podatke o pedagoškoj djelatnosti u Muzeju. Vodi se prema sustavu tekućih brojeva, a sadržava podatke koji se odnose na edukacijsko-komunikacijske aktivnosti: usluge izravne poduke (predavanja, vodstva, radionice); informacijske usluge (odgovaranje na upite, nastavnički paketi, bibliografije, bilješke i upute za odgojitelje, nastavnike i profesore); usluge u sklopu

⁸ Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi, NN br. 108/ 2002.

⁹ Međunarodne smjernice za podatke o muzejskom predmetu: CIDOC-ove podatkovne kategorije.//Vijesti muzealaca 1-4, 1999., str. 8-10.

¹⁰ Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi, NN br. 108/ 2002.

rada unutar Muzeja (edukacija putem postava, publikacija, putujućih izložbi i događanja); usluge izvan Muzeja (putujuće izložbe, videoprezentacije, poslovi posudbe).

Evidencija o stručnom i znanstvenom radu obuhvaća one jedinice fonda koje se odnose na stručno i znanstveno usavršavanje stručnih djelatnika Muzeja. Evidenciju čini inventarna knjiga i radovi proizašli iz spomenutog usavršavanja.

Evidencija o izdavačkoj djelatnosti sadržava podatke vezane za nakladništvo Tifloškog muzeja, dodjelu ISBN brojeva mujejskim publikacijama, uglavnom katalogizma izložaba održanih u Muzeju.

U Zapisnik o reviziji mujejske građe uneseni su podaci dobiveni prema posljednjoj reviziji, završenoj 2003. godine. To je ujedno i jedina dostupna dokumentacija o reviziji mujejske građe i dokumentacije koja je provedena u Muzeju.

Informatizacija

Iako je već 1990. godine postojala ideja o informatizaciji Muzeja, tek je 2000. godine donesen Prijedlog programa informatizacije Tifloškog muzeja koji je odobrilo Ministarstvo kulture. Njime je bio predviđen takav informatički sustav koji bi se koristio za pohranu i obradu tekstualnih, slikovnih i tonskih zapisa te videozapisa.

Danas bazu podataka o mujejskoj građi čine zapisi koje kustosi unose u računalni program M++. S obzirom na to da su sve radne jedinice umrežene u jedan sustav, svi se podaci pohranjuju na serveru koji svakodnevno automatski pohranjuje podatke, tzv. back up. Duplikati zapisa čuvaju se na mjestu koje je fizički odvojeno od originala. Na taj je način osigurana dvostruka zaštita podataka.

Zaključak. Od samog osnutka Tifloškog muzeja prepoznavala se važnost dokumentiranja i bilježenja podataka. Stvaranjem određene baze podataka znatno su olakšana današnja istraživanja, koja postaju svjedokom svog vremena te čine našu kulturnu baštinu. Iako počeci stvaranja mujejske dokumentacije ne bi mogli zadovoljiti današnje zahtjeve dokumentiranja, ostavština naših prethodnika omogućila nam je uvid u način rada i obradu građe te olakšala istraživački rad. Nama je ostalo odrediti kriterije i prioritete za buduću dokumentacijsku obradu te njezino prezentiranje u skladu s najnovijim pravilima obrade mujejske dokumentacije.

Nove tehnologije neosporno otvaraju i nove mogućnosti. Dostupnost građe i korištenje informacija koje su pohranjene u dokumentacijskim fondovima trebaju poslužiti najširoj publici. Danas je to gotovo nemoguće zamisliti bez informatičke tehnologije. Tendencija umrežavanja muzeja omogućuje pristupačnost te brzu i kvalitetnu razmjeru podataka, kao i pretraživanje baze podataka. Proširenjem sustava za obradu građe i dokumentacije omogućiće se brže i kvalitetnije pretraživanje baze podataka.

990.1:ZAG-27	
Zbirka predmeta	
Ustanova: Tifloški muzej, Zagreb (990.1:ZAG)	
Vrsta / naziv:	
pomagalo [književni naziv]	
Pomagalo za pisanje braćice [književni naziv]	
Naslov:	
TABLICA PISANJE [naslov, hrvatski]	
Izrada:	
Autor (proizvođač): Mecker	
Mjesto: Dušen	
Vrijeme: 1889.	
Podaci o temi	
Sif / pravac:	
Opis predmeta:	
Tabla za pisanje - sastoji se od tri osnovna dijela aluminijske ploče u kojoj su vezani žlijebovi metalnog okvira širina 1 cm koji je na donjem dijelu pričvršćen na drveni radni dio. Iznad metalnog okvira koji se učiće u otvore izbušene na bočnim stranama okvira. Linjsko udubljenje u plasti jednog jednog vrata je namijenjeno uključivanje točki u posebnim pisanjima (čvor). Na tabli je moguće napisati 24 reda.	
Materijali / tehniku:	
motač; aluminij	
Mjere:	
Ugjina: v=6 mm, v=85 mm, š=270 mm	
Dijelovi i komponente:	
Broj komada: 1	
Broj komp.: 0	
Opis:	
Natpisi i označke:	
Vrsta:	
Tehnika:	
Smještaj:	
Jezik:	
Tekst: Utisknut je žig proizvođača	
Prijevod:	
Opis:	
Reference:	
Literatura: Handbuch, A. Mell	
Dodataci podaci: Wien, 1880., Slijepčev prijatelj, 189	
Vrsta povezanosti: djelina	
Ispis: predmetne kartice za inventarnu činaku: 27 Stranica: 1	

sl. 4. Ispis predmetne kartice

Novi Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja mujejske dokumentacije o mujejskoj građi¹¹ dobar je temelj na kojemu će se dalje usavršavati i dograđivati dokumentacijski sustav Tifloškog muzeja.

Postojanje dobre dokumentacije jamči da će se znanje o predmetima proširiti i izvan dosega predmeta samih. Ono stvara osnovu za znanstvenu uporabu zbirki koja će koristiti kustosima, istraživačima i publici općenito (Vijesti 1-4/1999., str 8.).

LITERATURA

1. Dokumentacija i klasifikacija mujejskih i galerijskih predmeta.// Muzeologija 25, 1987., str. 7.
2. Individualna izvješća kustosa Tifloškog muzeja, interni materijal, Tifloški muzej, 1954.-2002.
3. Maroević, Ivo. Uvod u muzeologiju. // Zagreb: Zavod za informacijske studije, 1993. str. 190-193.
4. Muzeološka koncepcija i konceptacija novog stalnog postava, interni materijal, Tifloški muzej, Zagreb, 2004.
5. Međunarodne smjernice za podatke o mujejskom predmetu: CIDOC-ove podatkovne kategorije. // Vijesti muzealaca 1-4, 1999., str. 8-10.
6. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja mujejske dokumentacije o mujejskoj građi. // Narodne novine, br. 108/ 2002.
7. Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada Tifloškog muzeja, interni materijal Tifloškog muzeja, Zagreb, 2002.
8. Prijedlog programa informatizacije Tifloškog muzeja, interni materijal Tifloškog muzeja, Zagreb, 2000.
9. Tonković, Danica. Izvještaj o radu Tifloškog muzeja 1953./54. godine. // Tifloški muzej Saveza slijepih Jugoslavije u Zagrebu, 1954.

¹¹ Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja mujejske dokumentacije o mujejskoj građi, NN br. 108/ 2002.

10. Tonković, Danica. *Izvještaj o radu Tiflološkog muzeja 1955. godine.* // Tiflološki muzej Šavejpih Jugoslavije u Zagrebu.

11. *Zapisnik o reviziji muzejske građe Tiflološkog muzeja.* // interni materijal Tiflološkog muzeja, Zagreb, 2003.

HOW THE MUSEUM DOCUMENTATION OF THE TYPHOLOGY MUSEUM WAS CREATED

Typhology Museum documentation has been generated ever since the start of the work of the museum. During this period there have been several attempts at structuring and systematising the museum documentation, but none of them have proved viable. The adoption of the "Regulations concerning the contents and manner of keeping museum documentation about museum material" was the crucial step in creating the conditions for the organisation of a new documentation system in the Typhology Museum. The objective is, as authoress Nina Sivec points out, to create a documentation system such as to enable the museum documentation to be user-friendly and available to all the stakeholders.